

РЕШЕНИЕ

№ 193

гр. Монтана, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОНТАНА, ВТОРИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРАСИМИР СЕМОВ

при участието на секретаря НИКОЛИНКА Г. АЛЕКСАНДРОВА като разгледа докладваното от КРАСИМИР СЕМОВ Административно наказателно дело № 20231630200500 по описа за 2023 година

Производството е по чл.59, ал.1 и сл. от ЗАНН (изм., бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.).

С Наказателно постановление № 23-0996-000380/17.03.2023г. на Началник Сектор ПП към ОД МВР - Монтана са наложени на И. Е. Д., с посочен съдебен адрес в гр.София, чрез адв.И. Н. И., административни наказания - глоба в размер на 200 (двеста) лева и лишаване от право да управлява мпс за срок от 6 (шест) месеца на основание чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП, за административно нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП. Спрямо водача Д. са отнети 10 (десет) контролни точки на основание Наредба № Из – 2539/2012г. на МВР (в редакция преди изм. ДВ, [бр.27](#) от 24.03.2023г., попр., бр.56 от 30.06.2023г.).

Недоволен от наказателното постановление Д. лично и чрез адв.И. Н. И. от САК, моли да бъде отменено. Излагат се доводи, в т.ч. в писмено становище, подписано с КЕП от адв.И. от САК, за липса на умисъл при извършване на нарушението. Претендират се разноси съгласно представен списък.

Въззиваемата страна, като административно-наказващ орган - Началник Сектор ПП към ОД МВР – Монтана, не изпраща представител и не взема

становище по жалбата.

Доказателствата по делото са писмени и гласни. Съдът като ги обсъди поотделно и в тяхната съвкупност, намира жалбата за допустима и основателна.

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в законния срок.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

На 02.02.2023г. в 16:30 часа в гр.Монтана, по бул.Монтана, с посока на движение от бул.Трети март към ул.Свети Патриарх Евтимий, бил спрян за полицейска проверка водача на л. а. „ФП” с рег. № М ХХХХ ВТ от пътни полицаи на Сектор ПП към ОДМВР - Монтана. В хода на полицейската проверка след справка с техническо средство РСОД – таблет, било установено, че на 05.01.2023г. на посоченото мпс, собственост на жалбоподателя И. Е. Д., е била служебно прекратена регистрацията поради не сключена задължителна застраховка „ГО”. За установеното административно нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДВП на водача, който е и собственик на л.а. – жалбоподателя И. Е. Д., бил съставен АУАН Серия G A № 136/ бл. № 987819/02.02.2023г. от св.Ц. В. И. – мл. авто-контрольор към Сектор ПП към ОДМВР - Монтана в присъствието на Ц. К. Ц., негов колега.

По случая била заведена преписка № 1252/2023г. по описа на РП – Монтана, респ. преписка № УРИ ЗМ-173/23г. по описа на РУ - Монтана.

С постановление от 11.04.2023г. РП – Монтана отказала да образува ДП и прекратила преписка № 1252/23г. по описа на РП – Монтана, съответно преписка № УРИ ЗМ-173/23г. по описа на РУ - Монтана, образувани за разследване на престъпление по чл.345, ал.2 вр. с ал.1 от НК, и изпратила препис от постановлението на Началник Сектор ПП към ОД МВР – Монтана за реализиране на административно-наказателна отговорност на нарушителя Д..

Началник Сектор ПП към ОДМВР - Монтана като административно наказващ орган оправомощен със Заповед № 8121з-1632/21г. на МВР издал обжалваното НП.

В хода на съдебното следствие св.Ц. В. И. потвърждава изложеното в АУАН, с уточнението, че не е установено жалбоподателя Д. дали е уведомяван, че регистрацията на л.а. е служебно прекратена. Видно от

изложено в Постановление на РП – Монтана от 11.04.2023г., собственика по регистрация на л.а. „ФП“ с рег. № М ХХХХ ВТ, а именно жалбоподателя И. Е. Д., е заявил, че не е бил уведомяван от застрахователя, че му е изтекла застраховката и затова е пропуснал своевременно да я заплати. На следващия ден, след констатираното нарушение от полицейските служители, Д. е посетил съответно застрахователно дружество и е подновил застраховката си „ГО“.

Жалбоподателят Д. чрез адв.И. Н. И. от САК пледира за отмяна на НП, по следните съображения:

На 05.01.2023г. на основание чл.143, ал.10 от ЗДвП контролните органи служебно са прекратили регистрацията на л. а. „ФП“ с регистрационен номер М ХХХХ ВТ, на който автомобил Д. е собственик. Видно от Наказателното постановление регистрацията е прекратена служебно. Съгласно чл.143, ал.10 от ЗДвП, според който „служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал.11 от Кодекса за застраховането, и се уведомява собственикът на пътното превозно средство....“. От посочената разпоредба е видно, че контролните органи имат задължение за уведомяване на собственика на моторното превозно средство, на което регистрацията се прекратява. Не съм бил уведомен, не съм знаел, нито предполагал, че превозно средство е със служебно прекратена регистрация, респективно няма как да съм извършил нарушение на ЗДвП и по конкретно на разпоредба чл.140, ал.1 ЗДвП. ЗАНН предвижда наказания за извършени административни нарушения единствено, когато са налице обективни и субективни предпоставки за това. В конкретния случай отсъства субективни елемент за осъществяването на административното нарушение. Незнанието от моя страна се явява в резултат от неизпълнено административно задължение по чл.143, ал.10 от ЗДвП за уведомяване за служебно прекратената регистрация на автомобила. Не съм управлявал автомобила, освен в случая, при който бях спрял за проверка от контролните органи. Веднага след като разбрах от проверката, че автомобила ми е де-регистриран, аз изпълнил задължението си за заплащане на застраховка „ГО“ и си възобнових регистрацията на автомобила.

Моля да имате предвид Тълкувателно постановление № 2 от 05.04.2023г., Върховен административен съд - ОСС от НК на ВКС и I и II колегии на ВАС.

Пред върховните съдии за съвместно тълкуване е бил поставен въпроса: „Наказва ли се с предвиденото в чл.175, ал.3 от ЗДвП наказание водач, който управлява моторно превозно средство, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл.143, ал.10 от ЗДвП, без за това да е уведомен собственикът на моторното превозно средство?“. Общото събрание на съдиите от Наказателна колегия на Върховния касационен съд и Първа и Втора колегии на Върховния административен съд приеха тълкувателно постановление по тълкувателно дело № 3 от 2022г. по въпроса: „Наказва ли се с предвиденото в чл.175, ал.3 от ЗДвП наказание водач, който управлява моторно превозно средство, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл.143, ал.10 от ЗДвП, без за това да е уведомен собственикът на моторното превозно средство?“. Магистратите от двете върховни съдилища приемат, че не се наказва с предвиденото в чл.175, ал.3 от ЗДвП административно наказание водач, който управлява моторно превозно средство, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл.143, ал.10 от ЗДвП, без за това да е уведомен собственикът на моторното превозно средство.

В случаите, когато няма доказателства, какъвто е този случай, че прекратяването на регистрацията е било съобщено на собственика на моторно превозно средство от отдел "Пътна полиция" или не се докаже по друг начин узнаването за служебното прекратяване на регистрацията, деянието по чл.175, ал.3 от ЗДвП ще е несъставомерно. Под уведомяване по поставения въпрос следва да се има предвид узнаване по какъвто и да е друг начин, не само по реда на чл.143, ал.10 от ЗДвП. Узнаването подлежи на доказване с всички доказателства и доказателствени средства. Необходимо е във всеки конкретен случай да бъдат изследвани и доказани всички елементи от състава на административното нарушение, включително вината, която в административно-наказателния процес не се предполага.

Водачът на автомобила не би могъл да знае за прекратената регистрация, съответно, при неуведомяване, липсва субективна съставомерност на деянието по чл.175, ал.3 от ЗДвП. Извършването на неправомерно деяние под формата на непредпазливост изисква знание за прекратената регистрация на управлението от водача автомобил, а в случая не е налице надлежен юридически факт за узнаване на служебната де-регистрация на моторното превозното средство. При установено неизпълнение на законовите

задължения от надлежните органи, не следва да се носи административно наказателна отговорност. Ако деецът управлява моторно превозно средство без действащ договор за застраховка „Гражданска отговорност", то той осъществява състава на друго нарушение - управление на моторно превозно средство без сключена валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Тоест в конкретния случай предвид по-горе посочената съдебна практика: Не се наказва с предвиденото в чл.175, ал.3 от ЗДвП административно наказание водач, който управлява моторно превозно средство, чиято регистрация е служебно прекратена по ЗДвП, без за това да е уведомен собственикът на моторното превозно средство.

Видно от доказателствата по делото И. Д. не е уведомяван за това че автомобила му е де-регистриран, с което не е имало как за знае за де-регистрацията на автомобила. Ако беше уведомен за това нямаше да си позволи да кара автомобила си преди да бъде отново регистриран, респективно да не плати изтеклата си гражданска отговорност. Видно от доказателствата по делото веднага на следващия ден след като е бил спрян за проверка и е разбрал от органите на реда че е де-регистриран автомобила му, Д. веднага е платил гражданската си отговорност и автомобила му е регистриран отново.

Свидетелят извършил проверката при която е съставен акт за установяване на административно нарушение заяви пред съда че при проверката не е проверявано дали изобщо жалбоподателят е бил уведомен за прекратената му регистрация. По делото няма никакви доказателства жалбоподателя И. Д. да е уведомяван за това че автомобила му е със служебно прекратена регистрация.

Съдът изиска справка и от Гаранционен фонд гр.София, съдържаща се в прието по делото писмо изх. № 10 – 00 – 396/17.05.2023г., съгласно, което: на 09.12.2022г. до собственика на мпс „ФП” с рег. № М ХХХХ ВТ, И. Е. Д. е било изпратено Уведомление рег. № 010171/09.12.2022г. (с дата на изпращане 09.12.2022г.) съгласно разпоредбата на чл.574, ал.10 от КЗ. Гаранционният фонд няма задължение за изпращане на Уведомленията като препоръчана пощенска пратка, тъй като съгласно КЗ, срокът за потвърждаване наличието на сключена и действаща задължителна застраховка „ГО” на автомобилистите тече от датата на изпращане на уведомлението. ГФ е

уведомил и Сектор ПП към ОДМВР – Монтана, което уведомление е получено в Сектора на 04.01.2023г. Видно от справката, приложена към писмото, регистрацията на процесния л.а. автоматично е била подновена на 03.02.2023г., 09:07 часа.

Съгласно писмо № УРИ 996000-1296/29.05.2023г. по описа на Сектор ПП към ОДМВР – Монтана, от извършената проверка в масивите на МВР е установено, че изпратеното писмо до собственика на л. а. „ФП“ с рег. № М ХХХХ ВТ, не се е върнало и не може да се отговори дали е връчено, или не. Регистрацията на автомобила се прекратява автоматично от ГФ, а не от ПП. Също така при заплащане на „ГО“, регистрацията на л.а. се възстановява автоматично от ГФ. От своя страна чрез горе цитираното писмо, ГФ е посочил, че не прекратява регистрацията на мпс, като тази дейност се осъществява от структурните звена на ПП при СДВР/ОДМВР в страната съгласно Наредба № I – 45/24.03.2000г. на МВР.

Съгласно чл.143, ал.10 от ЗДвП – „Служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по [чл.574, ал.11 от Кодекса за застраховането](#), и се уведомява собственикът на пътното превозно средство. Служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на [чл.574, ал.6](#) или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.”

Съгласно чл.18б, ал.2 от НАРЕДБА № I-45 от 24.03.2000г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства (Загл. изм. и доп. - ДВ, бр.105 от 2002г., изм., бр.67 от 2012г., бр.20 от 2018г.) – „При прекратяване регистрацията по ал.1, т.1, 2, 3, 4 или 8 се уведомява собственикът на ПС, посочен в регистъра“. Съгласно чл.18б, ал.1, т.8 (нова – ДВ, бр.30 от 2016г., изм., бр.62 от 2017г., в сила от 1.08.2017г.) – „Прекратяване на регистрацията по [чл.18, т.2](#) се извършва: по [чл.143, ал.10 ЗДвП](#) след уведомление от Гаранционния фонд; Съгласно чл.18 (Доп. - ДВ, бр. 20 от 2008г., изм., бр.67 от 2012г.) – „Регистрацията на превозно средство се прекратява:1. с писмено

заявление от собственика; 2. Служебно“.

Настоящият съд приема, че Сектор ПП към ОДМВР - Монтана НЕ е уведомил по надлежен ред собственика И. Е. Д., че регистрацията на л. а. „ФП” с рег. № М ХХХХ ВТ е била служебно прекратена на основание чл.143, ал.10 от ЗДвП, защото няма данни на коя дата е бил уведомен Д. и съответно дали към 02.02.2023г. е знаел, че управлява л.а. със служебно прекратена регистрация.

Според настоящия съд е установено, че на 02.02.2023г., 16:30 часа И. Е. Д. е управлявал л. а. „ФП” с рег. № М ХХХХ ВТ , чиято регистрация на 05.01.2023г. е била прекратена на основание чл.143, ал.10 от ЗДвП. За това, че регистрацията е била служебно прекратена, собственикът по регистрация, т.е. жалбоподателя Д. НЕ е бил уведомен от Сектор ПП към ОДМВР – Монтана, имайки предвид горе цитираните разпоредби, по надлежен ред, т.е. този съд приема, че липсва уведомяване на собственика.

Твърдението на жалбоподателя чрез пълномощника му адв.И. от САК, че не бил извършил нарушението от субективна страна, се подкрепя от писмените доказателства по делото.

Съдебната практика на касационна инстанция – АС – Монтана (която този съд следваше да съобразява), с която се приемаше, че незнанието на обстоятелството, че е служебно прекратена регистрацията, не изключва административно-наказателната отговорност (АНО) на водача на конкретното МПС, че служебно прекратена регистрация на основание чл.143, ал.10 от ЗДвП е на практика липса на надлежна регистрация на мпс, поради и което се приемаше, че е извършено от обективна и субективна страна административно нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП, търпи изменение към настоящия момент, поради приемането на Тълкувателно постановление (ТП) № 2 от 5.04.2023г. на ОСС от НК на ВКС по т. д. № 3/2022г., Първа и Втора колегия на Върховния административен съд. Съгласно цитираното ТП № 2/05.04.2023г. – „Не се наказва с предвиденото в чл.175, ал.3 от Закона за движението по пътищата административно наказание водач, който управлява моторно превозно средство, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл.143, ал.10 от Закона за движението по пътищата, без за това да е уведомен собственикът на моторното превозно средство.“

Като се има предвид цитираното ТП № 2 от 05.04.2023г. и подробно

анализираните по – горе писмени доказателства по делото, е налице основание за отмяна на обжалваното НП.

С обжалваното НП са били отнети 10 (десет) контролни точки на основание чл.6, ал.1, т.5 от Наредба № Из-2539 от 17.12.2012г. изд. от МВР (в редакция преди изм. ДВ, [бр.27](#) от 24.03.2023г., попр., бр.56 от 30.06.2023г.) и чл.175, ал.3 от ЗДвП, но поради отмяна на НП, отпада и правното основание за отнемане на така посочените контролни точки.

С оглед очерталия се изход на делото, в полза на жалбоподателя Д., съгласно чл.63д, ал.1 и ал.2 от ЗАНН (Нов – ДВ, бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.), следва присъдено поискано чрез адв.И. Н. И. от САК адвокатско възнаграждение във въззивното производство. Ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно [чл.36 от Закона за адвокатурата](#). АНО с придружителното писмо е направил възражение за прекомерност. Поисканите разноски от адв.И. от САК са в размер на 500 (петстотин лева), които НЕ следва да бъдат присъдени, тъй като настоящия съд установява прекомерност. Като размер поисканите разноски НЕ са съобразени с НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (чл.18, ал.2 вр. с чл.7, ал.2, т.1 от Наредбата, изм. ДВ, бр.88/04.11.22г.). Предвид изложеното, настоящия съд намира, че следва да бъде уважено искането за присъждане в полза на жалбоподателя Д. на сумата 400 (четиристотин) лева разноски за адвокатско възнаграждение, а в останалата част до размера от 500 (петстотин) лева, искането за разноски, следва да бъде оставено без уважение. Присъдените разноски следва да бъдат заплатени от ЮЛ – ОДМВР – Монтана.

На основание горното и чл.63, ал.2, т.1 вр. с ал.3, т.1 от ЗАНН (изм., бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.), съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-0996-000380/17.03.2023г. на Началник Сектор ПП към ОД МВР - Монтана, с което на И. Е. Д., с посочен съдебен адрес в гр.София, чрез адв.И. Н. И. от САК, са наложени

административни наказания – ГЛОБА в размер на 200 (двеста) лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 (шест) месеца на основание чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДВП (Нова – ДВ, бр.101 от 2016г., в сила от 21.01.2017г.) и са отнети 10 (десет) контролни точки на основание Наредба № Из – 2539/2012г. на МВР (в редакция преди изм. ДВ, [бр.27](#) от 24.03.2023г., попр., бр.56 от 30.06.2023г.).

ОСЪЖДА ОДМВР - Монтана да заплати на жалбоподателя И. Е. Д. сумата 400 (четиристотин) лева, представляваща направените разноси за адвокатско възнаграждение пред въззивната инстанция.

ОСТАВЯ без уважение искането на жалбоподателя И. Е. Д., чрез адв.И. Н. И. от САК за присъждане на сумата 500 (петстотин) лева, представляваща разноси за адвокатско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред АС - Монтана в 14 (четиринадесет) дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Монтана: _____